

13.000 milions aniran a l'episcopat i seran descomptats de les despeses socials del sector públic. Tot plegat ha enterbolit el panorama. Una ofensiva eclesiàstica, l'inici de la qual ja s'ha notat, podria suscitar una reacció política, que el PSOE ha evitat fins ara, entre

altres raons perquè es beneficia d'una part del vot catòlic. Si més no, s'ha palesat des de fa unes setmanes una més gran pressió episcopal sobre tots els estaments civils i ja deien els nostres avis què passa quan es topa amb l'església... □

UN ESTÍMUL A LA CRISI INTERNA

Sondejos: cacera al socialista

Les diverses enquestes aparegudes en premsa apunten a un canvi en la intenció de vot de l'electorat espanyol, cosa que ha alarmat l'actual partit en el poder, en un moment de greu crisi.

J. Hernández

Unes enquestes realitzades la passada setmana donaven, per primera volta des de 1982, una important baixada de la intenció de vot als socialistes, dada que s'acompanyava amb la constatació que cap dels altres partits no guanyava vots pel que fa al PSOE, ni augmentava les seues expectatives. L'ombra del desgovern, o de les crisis permanents a la italiana, apareixia després dels sondejos.

La situació que quedava dibuixada després de la investigació sociològica ha alarmat els dirigents polítics no socialistes, encara que tots han insistit en la minva de vots del PSOE com a element fonamental.

Però en les files del CDS, que apareixia estancat en els resultats obtinguts el juny de 1986, i en les files d'AP, on l'expectativa de vot també baixava, encara que més moderadament que en el cas socialista, els sondejos han significat un estímul a la crisi interna. Al partit del duc, els partidaris de José Ramón Caso, actual secretari general i home que escriu al dictat d'Adolfo Suárez, i els partidaris de Fernando Castedo, majoritaris a Madrid, han fet lectures distintes de les dades de les enquestes, mentre que, en AP, s'han redoblat els esforços del sector contestatari per trobar una alternativa a Hernández Mancha que, en paraules de Miguel Herrero y Rodríguez de Miñón, «pose alguna cosa més atractiva en el cartell electoral pròxim».

Guerra i González perden credibilitat.

El problema del PSOE

Però per als socialistes la preocupació no és menor. És cert que el fet que la resta de partits no es nodresquen de la pèrdua teòrica de vots socialistes, dóna a aquests un marge per a mantenir encara una escassa majoria absoluta, encara que, això sí, amb una abs-

tenció a la nord-americana, és a dir, amb prop del cinquanta per cent dels electors, la qual cosa no deixa de tenir la seua importància.

La cosa més preocupant per als socialistes és, en qualsevol cas, que enmig d'una crisi important en l'interior de les seues organitzacions, a causa fonamentalment de la polèmica PSOE-UGT i Govern-UGT, i al refús que té en les files del PSOE la política econòmica de Carlos Solchaga i del govern, l'aparició d'aquests sondejos és un cànter d'aigua freda, una espècie d'arma psicològica contra el mateix PSOE.

Per aquesta raó, Txiqui Benegas es va apressar a declarar que els socialistes havien fet estudis sociològics per la seua part. Les conclusions d'aquests no eren les mateixes que s'havien publicat en la premsa, encara que en cap moment no els va fer públics.

Perquè la veritat és que el moment polític actual té molt de cacera al socialista, des d'un front que va des de l'oposició a determinats mitjans de comunicació que, probablement, han influït en l'opinió general expressada en els sondejos.

Les corrupcions del Coto de Donana, on finalment els denunciadors han reconegut que no hi ha hagut cap il·legalitat, la desorbitada polèmica del Mystere, que oculta que hi ha unes altres despeses més desorbitades i menys justificades però que no poden ser denunciades per raons polítiques, i la campanya actual que fa aparèixer els socialistes com més corruptes, inclús, que els polítics del franquisme, revela no només la immoralitat de determinats sectors de la societat espanyola, sinó l'absència d'una política real de l'oposició, que ha d'agafar-se a qualsevol denúncia que es faça, encara que aquesta tinga el seu origen en un rumor de cafeteria després desmentit pels fets. □

DERROTA FINANCERA, DERROTA POLÍTICA

ETA, al final de l'escapada

Després d'haver perdut més de 700 milions de pessetes a mans de la policia francesa, ETA s'ha quedat sense el pressupost de tres anys i es troba en perill d'escissions.

J. H.

L'operació policial francesa de dimecres 27 d'abril, que va conduir a la incautació dels diners del rescat lliurat a ETA per la família Re-

villa, ha suposat un dels tràngols més amargs de la història recent d'ETA, i ja en són molts. Però, alhora, en concloure l'operació, les possibilitats que la banda terrorista assassinara el segrestat augmentaren en una proporció tal que els dirigents d'Herri Batasuna

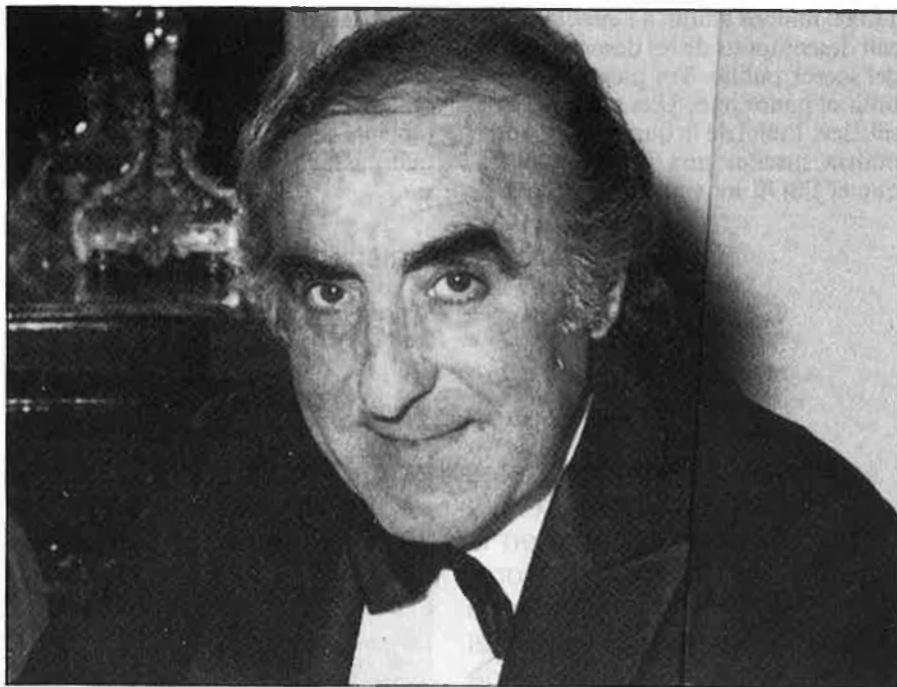
AULA de CULTURA

ANUNCIEM EL COMENÇAMENT DE NOUS CURSOS ESPECIALS

- **Llenguatge periodístic:** vocabulari específic, redacció i síntesi de notícies...
- **Dicció:** fonologia, fonètica, entonació, tècniques per a parlar en públic...
- **Introducció a la fotografia:** curs teòrico-pràctic: la llum, la càmera, les tècniques de laboratori...
- **Didàctica del valencià en l'ensenyament a adults:** etimologia, transcripció fonètica, comentari de text...

INFORMACIÓ:

ACCIÓ CULTURAL DEL
PAÍS VALENCIÀ
Moratín, 15-6
46002 VALÈNCIA
Tel. 351 17 27

La solució al segrest de Revilla, punt decisiu en la continuïtat d'ETA.

començaren a justificar una eventual decisió d'ETA en aquest sentit, mentre el govern s'aplaudia, sens dubte, per l'operació policial.

El cas és que, al marge que l'operació policial francesa es precipitara per una sèrie de fets accidentals i imprevistos, i es frustrara, així, la detenció de part de la cúpula terrorista etarra, ETA ha rebut un colp a les seues finances que li ha fet perdre el pressupost de l'organització per als pròxims tres anys.

Però, paral·lelament a la derrota financera que ETA està sofrint, hi ha una important derrota política. Passe el que passe ara amb Emiliano Revilla, ETA ha demostrat que ja no té capacitat per garantir el cobrament d'un rescat, i per tractar amb la impunitat d'abans els seus negocis d'extorsió. Des del punt de vista de la família i d'un hipotètic segrestat futur, l'organització terrorista ja no pot oferir la llibertat a canvi d'un rescat, perquè comença a dependre de la policia. ETA ha rebut un impacte psicològic i, si apareix mort Emiliano Revilla, moltes famílies comprendran que, ni pagant amb puntualitat i generositat els terroristes, garanteixen la vida de l'ostatge.

La situació interna

D'altra banda, el desenllaç d'aquesta primera part del segrest, que dura ja dos mesos i mig, torna a donar intensitat al debat intern d'ETA.

Per als partidaris d'una negociació *tova*, la incautació dels diners del rescat posa en relleu que ETA ja no està

en condicions d'imposar la línia de duresa i ha d'intentar-se aleshores negociar tot els que es puga arrancar. Per a la direcció, amagada a França, la lectura és justament la contrària. Segons la seua anàlisi, l'única dificultat per què travessa actualment l'organització és la col·laboració entre les policies espanyola i francesa i això, afirmen, revela la por que tenen a ETA. Per tant, conclouen, cal augmentar la pressió portant a cap atemptats cada volta més audaços.

Especialistes en el tema d'ETA afirmen que l'organització terrorista avança cada dia més cap a la seua escissió.

On més va afectar la situació és en les presons. Els presos, davant el segrest, també es van dividir. Als que més estaven esperant un acord perquè hi haguera indults els va semblar una mala jugada de l'organització. No s'ha d'oblidar que un etarra, Mikel Lobetegui, es va suïcidar tres dies després del segrest de Revilla a Herrera de la Mancha.

A altres, els de les condemnes més dures, que els fan inaccessible a qualsevol indult, el segrest els suposà una injecció de moral. L'operació de la policia francesa, que va actuar al costat d'un grup d'homes de la guàrdia civil, ha acabat amb les expectatives d'uns i d'altres.

Després d'aquest segrest, siga quin siga el desenllaç, res no tornarà a ser igual per a ETA i, encara que el protagonisme torne a la taula de negociacions d'Alger, cada entropessada de l'organització terrorista col·loca el govern en una situació més favorable. □